

Hallituksen esitys Eduskunnalle Itävallan kanssa tehdyn kansainvälistä maantieliikennettä koskevan sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä

ESITYKSEN PÄÄASIALLINEN SISÄLTÖ

Esityksessä ehdotetaan että eduskunta hyväksyisi Itävallan kanssa maaliskuussa 1980 tehdyn kansainvälistä maantieliikennettä koskevan sopimuksen. Sopimuksen tarkoituksena on kehittää ja ajanmukaistaa maanteitse tapahtuvia henkilö- ja tavarakuljetuksia sekä korvata nykyinen hallinnollinen sopimus ja saattaa sen määräykset samalle tasolle muiden maiden kanssa tehtyjen sopimusten kanssa.

Esitykseen sisältyy lakiehdotus sopimuksen eräiden lainsäädännön alaan kuuluvien määräysten voimaansaattamisesta.

Sopimus tulee voimaan 60 päivän kuluttua siitä, kun sopimuspuolet ovat ilmoittaneet toisilleen sopimuksen valtiosisäisestä hyväksymisestä. Laki on tarkoitus saattaa voimaan samana ajankohtana kuin sopimus.

YLEISPERUSTELUT

Suomen ja Itävallan välillä on voimassa 7 päivänä kesäkuuta 1962 tehty, niin sanottu hallinnollinen eli asianomaisten ministeriöiden välinen sopimus tavaraliikenteestä maanteitse.

Itävallan sijainti on liikenteellisesti keskeinen, ja maantiekuljetukset Suomesta sinne tai sen alueen kautta ovat jatkuvasti lisääntyneet. Hallinnollinen sopimus ei ole enää pitkään aikaan vastannut nykyisiä tarpeita, muiden mai-

den kanssa tehtyjä maantieliikennesopimuksia eikä lainsäädännöllisiä edellytyksiämme.

Suomen aloitteesta käytyjen neuvottelujen tuloksena allekirjoitettiin Wienissä 25 päivänä maaliskuuta 1980 Suomen ja Itävallan välinen kansainvälistä henkilö- ja tavaraliikennettä maanteitse koskeva sopimus. Samalla sovittiin hallinnollisen sopimuksen voimassaolon lakkaamisesta heti kun uusi sopimus tulee voimaan.

YKSITYISKOHTAISET PERUSTELUT

1. Sopimuksen sisältö

1 artikla. Sopimus koskee ammattimaisia henkilö- tai tavarakuljetuksia maanteitse Suomen ja Itävallan alueiden välillä ja niiden kautta.

2—4 artikla. Artiklat koskevat sopimuksen mukaisia kuljetusoikeuksia ja niihin tarvittavia lupia. Pääsääntöisesti tarvitaan sekä henkilö- että tavarakuljetuksiin lupa.

Henkilökuljetusten osalta eivät Suomessa tai Itävallassa toimivat linja-autolla satunnaisliiken-

nöintiin oikeutetut yritykset tarvitse lupaa 2 artiklan 1 kappaleen a ja b kohdassa tarkoitettuihin kiertomatkoihin tai ainoastaan menosuuntaan suoritettaviin kuljetuksiin. Muunlaisiin henkilökuljetuksiin linja-autoilla vaaditaan 2 artiklan 2 kappaleen mukaan toisen valtion lupa.

Tavarakuljetuksiin sopimuspuolten alueiden välillä tai kautta tarvitaan 3 artiklan mukaan lupa. Näiden lupien osalta sopivat asianomaiset viranomaiset lupakiintiön.

Lupaa tavarakuljetuksiin ei kuitenkaan vaadita 4 artiklan a—n kohdassa luetelluissa tapauksissa, nimittäin: postilähetysten, vahingoituneiden ajoneuvojen, ruumiiden ja eräissä tapauksissa taide-esineiden kuljetuksiin, mainos- ja tiedotustarkoituksiin tarkoitettujen esineiden eikä ammattiliikkeiden suorittamiin muuttotavaroiden kuljetuksiin, huvi-, urheilu- ja messutilaisuuksiin tarkoitettuihin tarvikkekuljetuksiin, omaan laskuun tapahtuviin kuljetuksiin, rajoitetun kokoisilla ajoneuvoilla tehtäviin tavarakuljetuksiin, erikoisajoneuvoilla suoritettaviin arvotavarojen kuljetuksiin, eräisiin lääkintäkuljetuksiin, rikkoutuneen ajoneuvon sijaan hankitulle ajoneuvolle, tyhjänä suoritettaviin ajoihin, eikä muihin asianomaisten viranomaisten sopimiin kuljetuksiin.

5 artikla. Artiklan määräykset koskevat luvan käyttöoikeutta. Vain se, jolle lupa on annettu, voi käyttää sitä ja ainoastaan tietyllä ajoneuvolla. Lupaa ei voida siirtää, se oikeuttaa yhteen matkaan ja on voimassa 3 kuukautta. Sen kelpoisuutta voidaan rajoittaa.

6 artikla. Ajolupia myöntävät ja luovuttavat Itävallan liikenneministeri ja Suomen liikenneministeriö.

7 artikla. Artiklasta ilmenee, että ammattimaisessa tavaraliikenteessä jokaisen lähetyksen mukana on seurattava rahtikirja.

8 artikla. Artiklan mukaan ajoneuvolla tulee olla erityislupa, jos ajoneuvon koko ja paino ylittävät toisen osapuolen alueella sallitut enimmäisarvot.

9 artikla. Sopimus ei vaikuta muihin valtion sisäisiin oikeussäännöksiin.

10 artikla. Sopimuksen määräysten rikkomisen johdosta voidaan antaa huomautus tai peruuttaa kuljetuslupa. Toimenpiteestä päättävät sopimuspuolten viranomaiset, joilla on velvollisuus ilmoittaa toimenpiteistään toisilleen.

11 artikla. Sopimuspuolen liikenteenharjoittajat eivät artiklan mukaan saa suorittaa kuljetuksia toisen sopimuspuolen alueella kahden paikan välillä. Sopimuspuolen alueen ja kolmannen maan välillä kuljetusoikeus on luvanvarainen.

12 artikla. Ajohenkilöstön on pidettävä sopimuksen mukaan vaadittavat asiakirjat mukana matkoilla toisen sopimuspuolen alueella ja ne on viranomaisen vaatimuksesta esitettävä.

13 ja 14 artikla. Kaikista sopimuksen soveltamisen aiheuttamista kysymyksistä päättävät sopimuspuolten viranomaiset, joita ovat Itävallassa liikenneministeri ja Suomessa liikenneministeriö. Kuitenkin 8 artiklan osalta Suomessa päättää kysymyksistä tie- ja vesirakennushallitus, joka siis voi myöntää erityisluvan itävaltalaisen ajoneuvon koon tai painon ylittäessä Suomessa sallitut enimmäisarvot.

15 artikla. Sopimus tulee voimaan 60 päivän kuluttua sen hyväksymistä koskevien nootien vaihtamispäivästä.

Sopimus on voimassa yhden vuoden, minkä jälkeen se jatkuu vuoden kerrallaan, jollei jompikumpi sopimuspuoli irtisano sopimusta. Irtisanomisaika on kolme kuukautta.

2. Eduskunnan suostumuksen tarpeellisuus

Koska sopimuksessa myönnetään vapautuksia liikennelupia koskevista vaatimuksista (2 artiklan 1 kappale ja 4 artikla), joista on säädetty lailla, on eduskunnan hyväksyminen sopimuksen näiltä osin tarpeellinen.

Edellä olevan perusteella ja hallitusmuodon 33 §:n mukaisesti esitetään,

että Eduskunta hyväksyisi ne Wienissä 25 päivänä maaliskuuta 1980 Suomen Tasavallan hallituksen ja Itävallan Liittohallituksen välillä tehdyn kansainvälistä henkilö- ja tavaraliikennettä maanteitse koskevan sopimuksen määräykset, jotka vaativat Eduskunnan suostumuksen.

Koska kysymyksessä oleva sopimus sisältää määräyksiä, jotka kuuluvat lainsäädännön alaan, annetaan samalla Eduskunnan hyväksyttäväksi seuraava lakiehdotus:

Laki

Itävallan kanssa tehdyn kansainvälistä maantieliikennettä koskevan sopimuksen eräiden määräysten hyväksymisestä

Eduskunnan päätöksen mukaisesti säädetään:

1 §

Wienissä 25 päivänä maaliskuuta 1980 tehdyn Suomen Tasavallan hallituksen ja Itävallan Liittohallituksen välisen kansainvälistä henkilö- ja tavaraliikennettä maanteitse koskevan sopimuksen määräykset ovat, mikäli ne kuuluvat lainsäädännön alaan, voimassa niin kuin siitä on sovittu.

2 §

Tarkempia säännöksiä tämän lain täytäntöönpanosta annetaan tarvittaessa asetuksella.

3 §

Tämä laki tulee voimaan asetuksella säädettävänä ajankohtana.

Helsingissä 15 päivänä toukokuuta 1981

Tasavallan Presidentti
URHO KEKKONEN

Ulkoasiainministeri *Paavo Väyrynen*

**Suomen Tasavallan hallituksen ja Itävallan
Liittohallituksen välinen kansainvälistä henkilö-
ja tavaraliikennettä maanteitse koskeva**

SOPIMUS

Suomen Tasavallan hallitus ja Itävallan Liittohallitus, haluten kehittää henkilö- ja tavarakuljetuksia maanteitse valtioidensa välillä tai niiden alueiden kautta, ovat sopineet seuraavasta:

1 Artikla

1. Tämä sopimus sääntelee kansainvälistä henkilö- ja tavaraliikennettä maanteitse sopimuspuolten alueiden välillä ja niiden kautta.

2. Sopimus koskee sellaisia linja-autoilla tai kuorma-autoilla, ajoneuvoyhdistelmillä tai perävaunuilla suoritettavia henkilö- ja tavarakuljetuksia, joita harjoittavat kotimaansa lainsäädännön mukaan tässä sopimuksessa tarkoitettuihin kuljetuksiin oikeutetut yritykset.

I Henkilöliikenne

2 Artikla

1. Kotivaltiossaan linja-autoin tapahtuvaan satunnaisliikenteeseen oikeutetut yritykset, joiden toimipaikka on joko Suomen Tasavallassa tai Itävallan Tasavallassa eivät tarvitse toisen valtion lupaa:

a) kiertomatkoihin suljetuin ovin, t.s. matkoihin, joissa samalla ajoneuvolla kuljetetaan koko ajomatkan ajan samaa matkustajaryhmää ja tuodaan se lähtöpaikalle; eivätkä

ABKOMMEN

zwischen der Regierung der Republik Finnland und der Österreichischen Bundesregierung über den grenzüberschreitenden Strassenverkehr für Personen und Güter.

Die Regierung der Republik Finnland und die Österreichische Bundesregierung in dem Wunsch, die Strassenbeförderungen von Personen und Gütern zwischen den beiden Staaten oder im Transit durch ihre Gebiete weiter zu entwickeln,

haben folgendes vereinbart:

Artikel 1

1. Dieses Abkommen regelt den grenzüberschreitenden Personen- und Güterverkehr auf der Strasse zwischen den Gebieten der beiden Vertragsparteien sowie im Transit durch ihre Gebiete.

2. Das Abkommen bezieht sich auf die Beförderung von Personen und Gütern mit Omnibussen beziehungsweise Lastkraftwagen, Fahrzeugkombinationen oder Anhängern durch Unternehmen, die nach ihrem Heimatrecht zur Durchführung der in diesem Abkommen vorgesehenen Art der Beförderung berechtigt sind.

I Personenverkehr

Artikel 2

1. Die vom Heimatstaat genehmigten Unternehmen des Gelegenheitsverkehrs mit Omnibussen, die ihren Betriebssitz in der Republik Finnland oder in der Republik Österreich haben, bedürfen keiner Genehmigung des anderen Staates für:

a) Rundfahrten mit geschlossenen Türen, d.h. für Fahrten, die mit demselben Fahrzeug ausgeführt werden, das auf der gesamten Fahrstrecke dieselbe Reisegruppe befördert und sie an den Ausgangsort zurückbringt; und

b) menosuuntaan suoritettaviin kuljetuksiin t.s. liikennepalveluihin, joissa matkustajia otetaan menomatalle ja joissa paluumatka tapahtuu tyhjänä.

2. Muuhun kuin 1 kohdan määräysten mukaiseen linja-autoliikenteeseen tarvitaan kuskakin tapauksessa toisen valtion lupa.

II Tavaraliikenne

3 Artikla

1. Artiklan 1 tarkoittamiin tavarakuljetuksiin sopimuspuolten alueiden välillä tai niiden alueiden kautta tarvitaan lupa.

2. Sopimuspuolten asianomaiset viranomaiset sopivat lupakiintöön.

4 Artikla

Lupaa ei vaadita:

- a) postilähetyksen kuljetuksiin;
- b) vahingoittuneiden ajoneuvojen kuljetuksiin;
- c) ruumiiden kuljetuksiin;
- d) näyttelyihin, messuille tai ammatillisiin tarkoituksiin tarkoitettujen taide-esineiden ja taideteosten kuljetuksiin;

e) yksinomaan mainos- ja tiedotustarkoituksiin tarkoitettujen esineiden ja varusteiden kuljetuksiin;

f) muuttotavaroiden kuljetuksiin sellaisten yritysten toimesta, joilla on käytettävänä alan henkilökuntaa ja varusteet;

g) laitteiden, varusteiden ja eläinten kuljetuksiin teatteri-, musiikki-, elokuva-, urheilu- ja sirkustilaisuuksiin ja messuille sekä radio-, elokuva- tai televisio-ohjelmien tekoa varten ja takaisin;

h) omaan laskuun tapahtuviin kuljetuksiin;

i) tavarakuljetuksiin mootoriajoneuvoilla, joiden suurin sallittu kokonaispaino perävaunu mukaanluettuna ei ylitä 6 tonnia tai joiden sallittu hyötykuorma perävaunu mukaanluettuna ei ylitä 3,5 tonnia;

j) arvotavaroiden kuljetuksiin (esim. jalometallit, arvopaperit), jotka suoritetaan poliisin tai muiden turvallisuuselinten saattamalla erikoisajoneuvoilla;

b) besetzte Hinfahrten, d.h. Verkehrsdienste, die denen zur Hinfahrt Fahrgäste aufgenommen werden und bei denen die Rückfahrt eine Leerfahrt ist.

2. Andere Verkehre mit Omnibussen, die nicht den Vorschriften des Absatzes 1 entsprechen, bedürfen im Einzelfall der Genehmigung des anderen Staates.

II Güterverkehr

Artikel 3

1. Güterbeförderungen im Sinne des Artikels 1 zwischen Gebieten der Vertragsparteien oder im Transit durch ihre Gebiete bedürfen einer Genehmigung.

2. Die zuständigen Behörden der Vertragsparteien vereinbaren das Genehmigungskontingent.

Artikel 4

Keiner Genehmigungspflicht unterliegen:

- a) die Beförderung von Postsendungen;
- b) die Beförderung beschädigter Fahrzeuge;
- c) die Beförderung von Leichen;
- d) die Beförderung von Kunstgegenständen und Kunstwerken, die für Ausstellungen, für Messen oder für gewerbliche Zwecke bestimmt sind;

e) die Beförderung von Gegenständen und Ausrüstungen, die ausschliesslich zur Werbung und Information bestimmt sind;

f) die Beförderung von Umzugsgut durch Unternehmungen, die über entsprechende Fachkräfte und Ausrüstungen verfügen;

g) die Beförderung von Geräten, Zubehör und Tieren zu oder von Theater-, Musik-, Film-, Sport- und Zirkusveranstaltungen, Messen sowie zu oder von Rundfunk-, Film- oder Fernsehaufnahmen;

h) Beförderungen im Werksverkehr;

i) die Beförderung von Gütern mit Kraftfahrzeugen, deren höchstzulässiges Gesamtgewicht einschliesslich der Anhänger 6 t nicht überschreitet oder deren zulässige Nutzlast einschliesslich der der Anhänger 3,5 t nicht übersteigt;

j) die Beförderung wertvoller Güter (z.B. Edelmetalle, Wertpapiere), durchgeführt mittels Spezialfahrzeugen, die von Polizei- oder anderen Sicherheitsorganen begleitet werden;

k) lääkintään hätätapauksissa, etenkin luonnonkatastrofeissa, tarvittavien tavaroiden kuljetuksiin;

l) tavaraliikenteeseen asetetun ajoneuvon tyhjänä tapahtuvaan maahantuloon ulkomailla rikkoutuneen ajoneuvon korvaamiseksi eikä kuljetuksen jatkamiseen vaihdetulla ajoneuvolla rikkoutuneelle ajoneuville annetun luvan nojalla;

m) tavaraliikenteeseen asetettujen ajoneuvojen tyhjänä suoritettaviin ajoihin;

n) sopimuspuolten asianomaisten viranomaisten sopimuksen mukaan muiden tavaroiden kuljetuksiin.

5 Artikla

1. Lupaa saa käyttää ainoastaan se yritys, jonka nimissä se on annettu, eikä se ole siirrettävissä.

2. Lupa oikeuttaa yhteen matkaan (meno- ja paluumatkaan, kauttakulku mukaanluettuna).

3. Lupa on voimassa korkeintaan kolme kuukautta.

4. Luvan kelpoisuutta voidaan rajoittaa. Rajoitus tulee merkitä lupalomakkeeseen.

5. Lupa annetaan yrittäjälle tiettyä ajoneuvoa varten. Hän ei voi siirtää sitä toiselle ajoneuville tai toiselle yrittäjälle.

6 Artikla

Artiklassa 3 tarkoitetut luvat

— myöntää suomalaisille yrittäjille Suomessa rekisteröityjä ajoneuvoja varten Itävallan Tasavallan liikenneministeri ja Suomen Tasavallan liikenneministeriö luovuttaa ne heille;

— myöntää itävaltalaisille yrittäjille Itävallassa rekisteröityjä moottoriajoneuvoja varten Suomen Tasavallan liikenneministeriö ja Itävallan Tasavallan liikenneministeri tai hänen valtuuttamansa viranomaisen luovuttaa ne heille.

7 Artikla

Jokaisen lähetyksen mukana tulee ammatteisessa tavaraliikenteessä seurata rahtikirja.

k) die Beförderung der für die ärztliche Behandlung in Notfällen erforderlichen Güter, insbesondere bei Naturkatastrophen;

l) die Leerfahrt eines im Güterverkehr eingesetzten Fahrzeuges, das ein im Ausland liegengebliebenes Fahrzeug ersetzen soll, sowie die Fortsetzung der Beförderung durch das Austauschfahrzeug mittels der für das liegengebliebene Fahrzeug erteilten Genehmigung;

m) Leerfahrten von im Güterverkehr eingesetzten Fahrzeugen;

n) die Beförderung von anderen Gütern, sofern die zuständigen Behörden der beiden Vertragsstaaten dies vereinbaren.

Artikel 5

1. Die Genehmigung darf nur von dem Unternehmer benützt werden, auf dessen Namen sie lautet, und ist nicht übertragbar.

2. Die Genehmigung gilt für eine Fahrt (Hin- und Rückfahrt, einschliesslich Transit).

3. Die Genehmigung gilt für eine Dauer von höchstens drei Monaten.

4. Der Geltungsbereich der Genehmigung kann beschränkt werden. Die Einschränkung ist in der Genehmigungsurkunde zu vermerken.

5. Die Genehmigung wird dem Unternehmer für ein bestimmtes Kraftfahrzeug erteilt. Sie kann von ihm weder auf ein anderes Kraftfahrzeug noch auf einen anderen Unternehmer übertragen werden.

Artikel 6

Die Genehmigungen nach Artikel 3 werden

— an finnische Unternehmer für in der Republik Finnland zugelassene Kraftfahrzeuge durch den Bundesminister für Verkehr der Republik Österreich erteilt und von dem Ministerium für Verkehr der Republik Finnland ausgegeben;

— an österreichische Unternehmer für in der Republik Österreich zugelassene Kraftfahrzeuge durch das Ministerium für Verkehr der Republik Finnland erteilt und von dem Bundesminister für Verkehr der Republik Österreich oder von den von ihm beauftragten Behörden ausgegeben.

Artikel 7

Jede Sendung im gewerblichen Güterverkehr muss von einem Frachtbrief begleitet sein.

8 Artikla

Jos kuorma-auton, ajoneuvoyhdistelmän tai perävaunun mitat ja painot kuorma mukaanluettuna tai ilman sitä ylittävät toisen sopimuspuolen alueella sallitut enimmäisarvot, vaaditaan siihen 3 artiklassa mainitun luvan lisäksi tämän sopimuspuolen asianomaisen viranomaisen antama erityislupa.

III Yleisiä määräyksiä

9 Artikla

Tämän sopimuksen määräykset eivät vaikuta muihin sopimuspuolten valtiosisäisiin oikeussäännöksiin.

10 Artikla

Jos tämän sopimuksen määräyksiä on rikottu, voi ajoneuvon rekisteröintivaltion asianomainen viranomainen sen valtion pyynnöstä, jonka alueella rikkomus on tapahtunut, ryhtyä johonkin seuraavista toimenpiteistä:

- a) antaa huomautuksen;
- b) peruuttaa joko väliaikaisesti tai lopullisesti tämän sopimuksen nojalla annetun luvan.

Toisen sopimuspuolen asianomaiselle viranomaiselle tulee ilmoittaa toimenpiteistä, joihin on ryhdytty.

11 Artikla

1. Sopimuspuolen liikenteenharjoittajat eivät saa suorittaa henkilö- tai tavarakuljetuksia toisen sopimuspuolen alueella sijaitsevan kahden paikan välillä.

2. Sopimuspuolen liikenteenharjoittajat saavat suorittaa kuorma-autoilla tai ajoneuvoyhdistelmillä ja perävaunuilla kuljetuksia toisen sopimuspuolen alueen ja kolmannen valtion välillä vain toisen sopimuspuolen asianomaisen viranomaisen antamalla erityisellä luvalla.

12 Artikla

Ajohenkilöstön on pidettävä tämän sopimuksen määräysten mukaan vaadittavat asiakirjat mukana kaikilla matkoilla toisen sopimuspuolen

Artikel 8

Überschreiten die Masse und Gewichte eines Lastkraftwagens, einer Fahrzeugkombination oder eines Anhängers mit oder ohne Ladung die zulässigen Höchstwerte auf dem Gebiet der anderen Vertragspartei, so ist zu der in Artikel 3 genannten Genehmigung eine besondere Genehmigung der zuständigen Behörde dieser Vertragspartei erforderlich.

III Allgemeine Bestimmungen

Artikel 9

Andere innerstaatliche Rechtsvorschriften der Vertragsparteien werden durch die Bestimmungen dieses Abkommens nicht berührt.

Artikel 10

Im Falle einer Übertretung der Bestimmungen dieses Abkommens kann die zuständige Behörde des Staates, in dem das Fahrzeug zugelassen ist, über Ersuchen des Staates, auf dessen Gebiet die Übertretung begangen wurde, eine der nachstehenden Veranlassungen treffen:

- a) eine Vorhaltung machen,
- b) eine vorübergehende oder dauernde Entziehung der gemäss diesem Abkommen ausgestellten Genehmigung vornehmen.

Die zuständige Behörde der anderen Vertragspartei wird über die getroffenen Massnahmen informiert.

Artikel 11

1. Beförderer der einen Vertragspartei dürfen keine Personen- oder Güterbeförderungen zwischen zwei Punkten auf dem Gebiet der anderen Vertragspartei durchführen.

2. Beförderer der einen Vertragspartei dürfen Beförderungen mit Lastkraftwagen oder mit Fahrzeugkombinationen und Anhängern zwischen dem Gebiet der anderen Vertragspartei und einem dritten Staat nur mit besonderer Genehmigung der zuständigen Behörden der anderen Vertragspartei durchführen.

Artikel 12

Die nach den Bestimmungen dieses Abkommens erforderlichen Unterlagen sind vom Fahrpersonal bei allen Fahrten im Gebiet der

alueella ja esitettävä ne asianomaisten elinten vaatimuksesta.

13 Artikla

Sopimuspuolten asianomaiset viranomaiset päättävät kaikista tämän sopimuksen soveltamisen aiheuttamista kysymyksistä.

14 Artikla

Tämän sopimuksen tarkoittamat asianomaiset viranomaiset ovat:

Suomen Tasavallan liikenneministeriö,

8 artiklan osalta:

Tie- ja vesirakennushallitus

ja

Itävallan Tasavallan liikenneministeri.

15 Artikla

1. Tämä sopimus tulee voimaan kuudentenäkymmenentenä päivänä siitä, kun sopimuspuolet ovat diplomaattiteitse ilmoittaneet toisilleen kirjallisesti, että tämän sopimuksen voimaansaattamiseksi tarvittavat valtiosisäiset edellytykset on täytetty.

2. Tämä sopimus on voimassa yhden vuoden ajan voimaantulosta. Sen voimassaolo jatkuu vuoden kerrallaan ellei jompikumpi sopimuspuoli sano sitä kirjallisesti irti kolme kuukautta ennen sen voimassaolon päättymistä.

Tehty Wienissä 25 päivänä maaliskuuta 1980 kahtena suomen- ja saksankielisenä alkuperäiskappaleena, joiden kummankin sanamuoto on yhtä todistusvoimainen.

Suomen Tasavallan hallituksen puolesta:

Seppo Pietinen

Itävallan Liittohallituksen puolesta:

G. Reisch

anderen Vertragspartei mitzuführen und den zuständigen Organen auf Verlangen vorzuweisen.

Artikel 13

Die zuständigen Behörden der Vertragsparteien regeln alle Fragen, die sich bei der Anwendung dieses Abkommens ergeben.

Artikel 14

Zuständige Behörden im Sinne dieses Abkommens sind:

Das ministerium für Verkehr der Republik Finnland,

für Artikel 8 die Strassen- und Wasserbauverwaltung

und

der Bundesminister für Verkehr der Republik Österreich.

Artikel 15

1. Dieses Abkommen tritt am 60. Tag nach dem Tag in Kraft, an welchem die Vertragsparteien einander im diplomatischen Wege schriftlich mitgeteilt haben, dass die für das Inkrafttreten dieses Abkommens erforderlichen innerstaatlichen Voraussetzungen erfüllt sind.

2. Dieses Abkommen gilt für ein Jahr nach Inkrafttreten. Seine Gültigkeit verlängert sich jeweils um ein Jahr, wenn es nicht von einer der Vertragsparteien drei Monate vor Ablauf der Gültigkeitsdauer schriftlich gekündigt wird.

Geschehen zu Wien, am 25. März 1980 in zwei Urschriften, jede in finnischer und deutscher Sprache, wobei jeder Wortlaut gleichermassen verbindlich ist.

Für die Regierung der Republik Finnland:

Seppo Pietinen

Für die Österreichische Bundesregierung:

G. Reisch